

Vtisi potnikov IC Pohorje ob razstavi Gorana Bertoka 999, 3. 12. 1999 - 10. 12. 1999

1. ZVEZEK

3.12.1999

.... slike so zelo zanimive, direktne, "močne"... izražajo občutke današnjega človeka; človeka, ki se išče in skuša preživeti v meglici časa...

Drzna razstava! Čestitam!

Tina Cerkvenik iz Izole

Veseli me, da se je zgodilo. Kaj? Predor umetnosti na druga področja. Zelo sem zadovoljna, da danes tukaj (na vlaku) oglašuješ. Združil si nujno potrebo: ljudi z umetnostjo. In to na tak način, ki je ljudem najbolj preprost. Pač vožnja z vlakom. Dober je tudi poskus "podkupovanja" s pijačo, ki skopim in zavrtim Slovencem vsekakor ugaja. Če ne drugega, ker je "zastonj". V središču umetnosti je človek, človek tvori umetnost, jo propagira in ji daje pomen. In ti si za osrednji subjekt - objekt izbral prav homo - sapiens - sapiensa. Čestitam!

Mateja iz Izole

Lepo je, da je enkrat na vlaku nekaj novega. Iskrene čestitke ob tvojem delu in upam, da ti bo tako uspevalo še naprej. Tvoje slike so mi nekatere prav odurne. Oprosti za besedo!

Teja iz Kranja

Super način vključevanja obče družbe v umetnost in s tem spontanega sprejemanja umetnosti v družbo.

S prikazom tabu tem v okolju, kjer se pretoka veliko različnih ljudi, povzroči zelo različne občutke in s tem se bolje opazi individualnost potnikov. To se mi zdi super.

Simon H. iz Škofje Loke

Zelo vesel sem, da se je zgodilo na vlaku kaj takega, nekaj novega, še posebej iz umetnosti. Mislim, da bi bilo super, če bi se še pojavilo na kakšnih mestih, kot je vlak, ker takrat potniki nimajo kaj početi in večina pogleda iz radovednosti. Podpiram to idejo glede osveščanja ljudi na nenavadnih temah. Vsakdanje življenje je takšno kakršno je in mislim, da je čas za spremembe. Odlično je!

Ljubo Kumer iz Kopra

7. 12. 1999

V svetu, kjer prevladujejo zlagane vrednote in pridobitništvo, je težko najti stvari, ki so pristne, nezlagane in delujejo morda katarzično. Če pogledamo malo bolje, vidimo da je taka stvar ena sama bolečina. Bolečina vezana s fetiši in estetskimi toni, pa v umetnosti prenaša tisto nujno .... Prečiščen in glorificiran sodomski greh.

All art is a sin - SODOMA

Gregor

Ne vem, no, moram reči, da sem ostala brez komentarja - popolna tema v moji glavi. Saj je res nekaj novega, malo poživljanja na vlaku ne škodi, da te malo zbudi iz vsakodnevnih dolgočasne vožnje, kjer izsiljujejo od tebe samo denar in karte, ter te prepričujejo, da si kupiš nekaj za pod zob, češ, da dobiš malo energije.

Sama razstava - dobro, no, vsak ima svoj pogled in oko za umetnost. Je drzna, moram priznati in mi je tudi všeč, ampak ne ob 7h zjutraj po samo eni šalci kave. Ampak kljub vsemu čestitke avtorju!

K. P.

9. 12. 1999

Ker sem v vojski na morju, sem si pač iz razloga cenejšega prevoza izbral vlak, ki je res nostalgichen stroj, ki ga v mojem domačem mestu sploh nimamo, ker so ga nekje po 2. sv. vojni ukinili. Vlak mi je kot prevozno sredstvo zelo všeč iz več razlogov, sedaj pa je vagon postal tudi galerija! Črno - bele fotografije Gorana Bertoka so mi vedno delovale

kot točno to, kar piše v katalogu, da nekaj skrivajo za tem; da ne pokažejo vsega, kar bi lahko naredil video - dokument snemanja. Estetika luči in fotografije seveda kažeta na prefinjenost pogleda in kadriranja, me pa tudi prej kot karkoli asociirata na filmske upodobitve mazohističnih prizorov (pa ne tistega iz "Pulp Fiction", kjer tip, ki ga kličejo "Gump" ali "Gumpec" nekaj straši v ledru in s tipičnim sado - mazo rekvizitom - ledrasto "čelado"), kjer vsekakor "zmaga" film 8MM z Nicholas Cage - om v glavni vlogi, kar se tiče šokantnosti. V sklopu "Ko umetnost nabija" - razstave v Škucu, so potekala tudi predavanja, kjer je enkrat en tip , ki je "insider" slovenske porno scene ... gospod ? pokazal tudi odlomek iz sado - mazo porniča , ki je seveda daleč stran od "SNUFF" filmov, kjer gre za dejanske umore pri snemanju, a vseeno zelo šokantno, če tega nisi še nikoli videl. Torej, iz teh intimnih dejanj, ki se nekako razgaljujejo na tej razstavi, so šokanten prav iz teh razlogov, ČE jih prvič vidiš... Zame razstava ni šokantna; bolj šokanten je bil video, kjer "gospodarica" zabada igle v zadnjico svojega "podložnika", ki na vseh štirih - v močni erekciji za šel! Kako lahko to ene vzburja? Človeška domišljija ne pozna meja...

Razstava je super, ker se dogaja na vlaku, sicer pa imam osebno rajši kakšne reklamne plakate ali vizualno - komunikativne simbole, kot so "ne nagnji se kroz prozor" ali številke nad sedeži. Evo! Vlak je dober tudi zato, ker lahko tudi kaj napišeš in si v miru ogledaš. 999 IC Pohorje je res cool , če pa bi zraven spuščali kakšne industrijske zvoke, bi bila iluzija popolna... vlak pa verjetno prazen, ker bi se folk res ustrašil. To je psihoza tistih, ki se jim to zdi grozno... Biti zaprt v prostoru in biti prepuščen toku svoje misli... Evo! To je folku res težko... in to samo zaradi tega, ker nima svojega daljinskega upravljavca ali miške, da zamenja kanal...

Čestitke za idejo in izvedbo!

Sašo Vrabič iz GG - ja

Že cel čas razmišljam ali naj kaj napišem ali ne, saj nimam pojma o umetnosti. Posebej pa, ko sem videla, kako se predhodnim kritikom slike dopadejo, meni pa ob pogledu nanje zastane dih - očitno je bil namen nas šokirati. Res, pogled na golega moškega me ne gane, niti nimam kaj reči, le slike na katerih je telo "prepikano", mi ne gredo iz glave. Silijo me na bruhanje. Ne dopadejo se mi.

K.H.

2. ZVEZEK

9. 12. 1999

- sem za popestritev prostorov. Vprašanje pa je na kakšen način in s kakšnimi sredstvi. Kdo o tem odloča?

- vprašanje je tudi ali ni kupe že sam po sebi galerija, brez dodatne umetnosti

(okraši, cilj, potovanje, pokrajina, svet, sprememba...)

- glede razstave menim, da mi ne nudi estetskega ugodja. Vprašanje je tudi, ali bi iste slike gledali tako tudi otroci, dijaki, srednja in starejša generacija. Ta "umetnost" razstavljen tukaj sigurno ni za široko publiko. Mogoče pa ljudje tega nočejo gledati. V tem primeru je potrebno "okrasiti" le določene kupeje, ki jih je potrebno posebej označiti.

- človek nosi slabo tako ali tako v sebi ali s seboj. Zakaj to še potencirati?

- moderni umetnosti bi prišle prav bolj vesele vsebine (komične...) tako kot tej razstavi.

Janez, študent, 22. let

3. ZVEZEK

3. 12. 1999

Ideja o predstavitvi razstave slik na vlaku je odlična, kot potnice na vlaku pa bi raje videle bolj optimistične posnetke in fotografije.

(nečitljivi podpisi)

Slike so zelo zanimive, ker ko jih gledam, se mi zdijo zelo boleče.

B.

Slike so grozen in mi niso všeč.

Aleš

Hudo mi je, ko vidim, da se kdo trpinči - pa naj bo to sebe ali druge! Ideja razstave na vlaku je odlična, a človek, vsaj jaz rada gledam, kar je očem prijetno! Všeč bi mi bilo, če bi svet bil nagnjen k ljubezni in ne sovraštvu, ne do sebe, ne do drugih! Uživala bi, če bi videla razstavo na primer sončnih zahodov! To bom morda ponudila nekoč Umetnostni

galeriji Maribor, če jih bo hotela razstaviti na vlaku. Hvala za gostoljubje in vstopnico za razstavo.

(nečitljiv podpis)

Takšni prizori na fotografijah me čustveno ne prevzamejo - zadovoljijo. Nisem navdušena nad takšnim prikazovanjem človeškega telesa. Ko bi bilo vsaj malo topline!

(nečitljiv podpis)

5. 12. 1999

Postavitev razstave na vlaku se mi zdi zelo prijetna popestritev približevanja umetnosti ljudem. Potovanje z vlakom namreč vzbuja v ljudeh prijetne nostalgicne občutke, pristno vračanje v preteklost in lepoto novih potovanj po železnici. Fotografije same se mi zdijo lepe kot umetniški prikaz, vendar pa je tematika mračna in pretresljiva. Prijetneje bi bilo videti posnetke, ki bi razvedrili oko in duha - v teh časih smo pač takšnih stvari potrebni. Avtorju in nam samim bi v bodoče želela več slik, ki bi prinašale sporočilo topline in svetlobe. Bilo pa je vseeno dobro videti drugačnosti razmišljanja.

Zinka Kovač

Razstava na vlaku je dobra zamisel. Razstavljenе fotografije me ne pritegnejo. Izražajo temo in nasilje nad človekom, hkrati pa vzbujajo nekrofilmske asociacije. Ob njih čutim tudi prikrito satanistično sporočilo, kar odločno zavračam. Avtorju želim svetlejšega duha!

Kar se tiče slike oziroma fotografije, svetlobe in kompozicije, lahko rečem, da je stvar zelo uspešna. Vendar ne vem, a se ti ne zdi, da v tem svetu ljudje potrebujejo nekaj bolj svetlega, toplega? Vsekakor s tem ozaveščaš ljudi v tem smislu, da jim daš vedeti, da niso nesmrtni in da obstaja še nekaj razen očitne vsakodnevnosti. Prav imaš, bolečina prebuja in iz nje rasteš. Itak zatiskamo oči pred nakopičenimi občutki jeze, represije in družbenih konceptov. Pa vendar, ali je možno ljudem dopovedati, to kar očitno želiš ali hočeš izraziti, skozi nekaj bolj toplega in z malo več srca. Življenje je lepo, je pa res, da je to zavedanje stvar perspektive. Veliko uspehov!

Dalibor

Razstava na vlaku je dobra zamisel. Glede slik pa bi rekla, za vsakogar nekaj.

(nečitljiv podpis)

7. 12. 1999

Lahko vam čestitam in pohvalim glede na izbor in način razstave, ker mislim, da današnja slovenska vsakdanjost potrebuje kulturne "injekcije" povsod.

Fotografije?... Bolečé in nevsakdanje. Brez topline. Če lahko govorimo o lepoti bolečine, mislim, da ste zadeli v polno. Vendar se ob razstavljenih fotografijah sprašujem, kaj je v ozadju? Določene fotografije potrebujejo zelo čiste podobe realnosti in asociacije na življenje, ampak, ne mi zameriti, ali niso tudi izraz določenih frustracij družbe, življenja ali avtorja? Ne morem trditi, da so mi všeč. Ker mi niso, spoštujem pa umetniško izražanje in dopuščam in zagovarjam umetniško komunikacijo, ne glede na moje osebno mnenje. Hvala za kratek premislek o umetnosti, ki se je prebudil ob opazovanju vaših fotografij.

Mojca

Premikajoča razstava - zanimiva ideja, a izvedba bi lahko bila bolj presenetljiva. Čeprav je namesto "klasičnega" inventarja - slike s pokrajino - prav prijetno gledati za spremembo fotografije, ki so estetske, vendar nekoliko krute.

Tina

Slike so mi sicer zanimive, vendar to ni za moj okus. Ne prenesem sadizma in mogoče mi zato niso všeč. Spoštujem pa vas za bujno domišljijo in če vam je to všeč, pri tem vztrajajte! Gotovo bo to opazilo še marsikatero pomembno oko. Veliko sreče! Čao!

(nečitljiv podpis)

Ideja je zelo dobra, vendar mi sadizem ni všeč. Ne maram ljudi, ki se trpinčijo, ker se mi zdi to zelo neumno. Kot sem že napisal je ideja dobra in dokaj popestri vožnjo z vlakom. Kar nadaljujte s tem.

Uroš

4. ZVEZEK

3. 12. 1999

Fotografije Gorana Bertoka na vlaki IC MB - KP ob šesti uri zjutraj delujejo na nepripravljenega ob hitrem pregledu šokantno in celo grozljivo. Šele ko se človek poglobi vanje, prične prepoznavati, kaj je avtor hotel povedati, ali pa morda prepozna le projekcije iz lastne podzavesti v sfero zavedanja in prepoznavanja. Tako vzbudijo fotografije na strani 12 (v razstavnem katalogu) asociacije na človeka pod prisilo, nemočnega upreti se silam, ki so si ga podredile. Fotografija stran 13 daje vtis človeka, ki se muči in trpinči po lastni volji, toda ostaja mu možnost izbire. Izstopi lahko iz kroga v katerega je zašel iz lastne tesnobe, če se pri tem osvobodi lastnih notranjih spon. Fotografija stran 29 vzbudi grozljive predstave narkomanije, umazanih igel. Njihovo število kaže, da je morda že prestopil mejo v svet iz katerega ni vrnitve. Fotografija stran 37 spominja na Kristusovo trpljenje, projicirano v današnji svet, roke, ki niso vpete, morda še prosijo za pomoč, od tam kamor zrejo oči! Pogled olajša. Fotografija stran 45 spominja na sumo borca, ki je tak po lastni izbiri, samozavesten, zavedajoč se svoje moči in preobilnosti telesa. Nemi krik in izraz obraza pa izdajata, da se za tem skriva še neznani notranji strah in trpljenje....

Vsekakor zanimivi skupni projekt Umetnostne galerije Maribor in Slovenskih železnic naj ostane trajno medsebojno sodelovanje.

(nečitljiv podpis)

Prijetno smo bili presenečeni s poizkusom Umetnostne galerije Maribor, da ljudem približa svoje umetniško delovanje, pa četudi na vlaku. Osebno nisem spoznan z delom Gorana Bertoka in mogoče ne morem popolnoma razumeti namen in cilja njegove umetnosti. Kako sprejeti in razumeti "bolečino"? Ali samo v njenem vulgarnem telesnem izgledu ali tudi v prenesenem smislu. Samozadovoljstvo bolečine mi ni pri srcu. Dejstvo je, da so bolečine prisotne v življenju tako tiste, ki si jih zadajamo sami, ali so posledice vedno nedognanih samodestruktivnih silnic v človeku. Vsako novo spoznanje je dragoceno in s tem sem hvaležen UGM, da nam je to približala s svojo akcijo.

Branko Zupančič

Enako s hvaležnostjo!

T. D.

Enako mišljenje!

Slavica

Vsak ima svojo domišljijo in svoje mišljenje, ki mu je dovoljeno ob vsakem trenutku - in prav je tako. Mislim, da slike kažejo njegovo osebnost, ki je

(skoraj) popolnoma tuja drugemu. Tudi domišljija je zelo čudna. Mislim, da s temi podobami izraža človekovo trpljenje, njegovo bolečino, ki nam je najbolj znana preko Jezusa. Človek že od vsega začetka ve, da mu življenje ne bo postlano z "rožicami", da bodo v življenju vzponi in padci, s katerimi se bo moral boriti vse do konca... Mislim, da te slike predstavljajo človeka že na robu obupa, ko skoraj ne najde več poti naprej. Prav zato je umetnik našel pravi način prikaza tega - kako je človek ranljiv. Na slikah so prikazane moške podobe - to pa bi rada malo pokritizirala. Ali so samo moški tisti, ki so ranljivi? Ali so oni tisti, ki se borijo za obstoj družine? Nekateri so, vendar ne v večini. Je že res, da imajo veliko bremen v službi in še marsikje drugje - vendar tudi ženske trpijo.

Mislim, da so fotografije za človeka, ki se ob šestih zjutraj sede v ta vagon, malo hude, drugače pa nima nič proti takšni vrsti razstav.

(nečitljiv podpis)

SGBŠ Maribor misli, da so slike malo preveč krute za nas, ker smo glasbeniki nežne duše, ampak smo poskusili razumeti, kaj nam ta umetnik skuša dopovedati. Ne vemo! Slike so absolutno preveč perverzen in ogabne. Ampak, če je to zanj umetnost, potem pač je.

Petra, Polona, Grega, Ksenija

Mislim, da so slike preveč agresivne in tudi "vulgarne". Te slike niso za javno razstavo, kajti ne dojemajo jih ne starejši, a kaj šele otroci, ki hodijo mimo njih. Če fotografa zanimajo takšne reči, naj jih sam slika, ni pa potrebno siliti druge s tem.

Veronika

Všeč mi je, da je način ogleda predstavljen na tale način, saj sama le redko obiščem galerijo. Vsaka čast pa gospodu Goranu in njegovi domišljiji, vendar so zame krute, saj je že tempo življenja precej krut, zato bi pasalo kaj nežnejšega. Sicer pa, okusi so različni.

(nečitljiv podpis)

4. 12. 1999

Edina umetnost je najti modele, ki so "za". Ni po mojem okusu.

Pija

5. 12. 1999

Zamisel združiti kulturo in naš čas, ki bi bil izgubljen s potovanjem, je pohvale vreden. A morda je za prvi stik z moderno umetnostjo razstava vseeno nekoliko preveč agresivna. Lačne in sestradane (umetnosti) je treba počasi in dietno hraniti.

Mira Puhrs

ČE STE MAZO, BODITE ŠE SADO

ČE STE VULGARNI, BODITE VSAJ ORIGINALNI

ČE STE GRDI, BODITE VSAJ V TEM "ESTETSKI"

ČE ŽE TRPITE, VSAJ SMISEL V TEM NAJDITE

ČE VAM NE GRE, VEDITE, UPANJE ZADNJE UMRE.

Pero iz Izole

6. 12. 1999

Ideja o sodelovanju med Umetnostno galerijo Maribor in Slovenskimi železnicami je prekrasna, iz srca jo pozdravljam. Je prijetna priložnost predvsem za potnike, ki se pogosto vozimo na relaciji MB - KP. Ampak, kar je neprebavljivo je neprebavljivo. Niti kančka estetike! Sicer pa je cilj mladega umetnika dosežen: šokirati občinstvo. Najboljša in najlažja pot do uspeha, priznanje. Upam, da bo selektor podobnih razstav na vlaku IC imel v prihodnje bolj srečno roko.

M. Z., Portorož

Pozdravljam način predstavitve fotografij, v drugih situacijah si jih zagotovo ne bi ogledala. Mislim, da to nasilje objektov do samih sebe predstavlja notranje sile človeka, v večini moškega, in predvsem seksualne sile, ki so nad ali manj naravne.

Tehnika slik mi je zelo všeč, vendar mi vsebine niso blizu.

Romana, Brežice

"Nagravžne", sploh pa takole zjutraj. To naj bi bilo za DOBER TEK???? Pa kaj nas tako mučite (posiljujete)? Mir nam dajte!

7. 12. 1999

Umetnost je breztelesen vstop v višji svet znanja,

ki razume človeško vrsto,

katerega pa človeška vrsta ne razume.

G.

8. 12. 1999

Potovanje in ta umetnost sta med sabo skregana. Ni pravi čas za te grozote, ki jih mora potnik gledati.

(nečitljiv podpis)

9. 12. 1999

Ne strinjam se s takšno umetnostjo, ker je preveč nespodobna in kruta. Sem navdušena nad klasično umetnostjo, ki me pomirja. Ta umetnost me asociira na srednji vek.

B.

Mislim, da je zelo pametno prikazati širši publiki današnje malce drugačne ljudi. Ker se dosti ljudi vozi z vlakom in mnogi ne obiskujejo galerije, je takšen način predstavitve

zelo pameten. O slikah pa mislim: so pač realne, prikazujejo nam tisto, kar se v današnjem svetu tudi dogaja. Človeku pa prikažejo tudi drugačne ljudi, saj marsikdo ne ve, kaj so ti ljudje, kaj ta beseda sploh pomeni!

Nataša

10. 12. 1999

Rada si ogledam slike, ki mi nekaj povedo, me pomirijo in pustijo določen vtis. Premalo se spoznam na umetnost, da bi lahko to delo, ki ga razstavljate tudi ocenila. Rečem pa, da mi niso všeč!

Lojzka

Slike izražajo trpljenje posameznikov, ki si ga zadajajo sami in tudi drugi. Umetnost je zelo brutalna, vendar mi je po svoje všeč. So nekaj posebnega!

(nečitljiv podpis)

5. ZVEZEK

3. 12. 1999

1) Ideja predstavitve umetniških del izven galerijskih prostorov ni nova, je pa zatorej umetnosti potrebna, ker je v "posvečenem prostoru" relativno nedostopna večini populacije in sicer zaradi njene splošne nezainteresiranosti za umetnost, kar je po eni strani posledica nizke kulturne ravni prebivalstva, po drugi strani pa posledica tega, da se večkrat kot umetnost predstavi to, kar umetnost sploh ni. Glede na to je ideja vredna pozornosti!

2) Predstavljeni fotografski eksponati sodijo v kontekst sodobnih artistskih primerov gibanja, ki hoče poudariti človekovo individualnost in njegovo svobodno voljo in moč razpolaganja z lastnim telesom. Ideja je v tej globalni civilizaciji, ki človeka pretežno obravnava kot številko, zelo dobra, le njena izvedba je izredno slaba in neumetniška. Zakaj?

Zato ker:

a) prikazi deformiranih teles - z vbodi, zvezanimi ali pretiranimi oblogami maščob ne dokazujejo tega, kar naj bi bila tema - to je svoboda človeške individualnosti. To ni v

tem, da se posameznik upira razpolaganju drugih z njim (kar je sicer prav) na način lastne deformacije, ker s tem zlorablja svojo svobodo v svojo škodo.

b) neumetniška zato, ker je bistvo umetnosti estetika, lepota, to pa v spakah žal ni zaslediti in slutiti.

Predlagam, da o stvari razmislite, preberite še kaj sodobne literature, umetnosti in poskusite znova.

S spoštovanjem!

(nečitljiv podpis)

Strinjam se s tem, kar je napisal že moj predhodnik.

(nečitljiv podpis)

Slike so zelo dobre. Smo zelo navdušene nad njimi - zato smo hotele eno sliko (plakat).

SZŠ, Ljubljana

Tanja, Mateja, Ervina, Helena, Andreja

Še en poskus oddaljitve umetnosti od ljudi. Ker živimo v času nasilja, ne rabimo še takšne umetnosti!

Predvsem me zanimajo razlogi avtorja za takšne odurne slike.

Xy

5. 12. 1999

Ideja razstavljanja izdelkov posameznih umetnikov ali ljudi, ki se za to imajo, je zanimiva in jo pozdravljam. Vsebina pa mi ne ugaja. Razstava fotografa G. Bertoka ne spada v ambient vagona, saj je potrebno o fotografiji doreči marsikatero misel. Ker se z vlakom vozijo tudi mladi ljudje, pri takšnih fotografijah ne morejo dobiti vpogleda v

čustvenost in estetiko. Fotografije zato spadajo v prostor, ki bi ga lahko opremili s temačno svetlobo in bi dobile drugačen pomen, videz... Tako pa izpadejo, kot kazanje slabega okusa umetnika, da jih pokaže na ta način javnosti.

Kar pa se tiče fotografij pa tole:

- tehnično dobre, dobra svetloba

- vsebina odvisna od svobode posameznika, bi pa se z avtorjem dalo še razpravljati o smislu posameznih fotografij.

Gim, Maribor

Moje mišljenje je, da so te slike sicer kvalitetno zelo dobre, vendar mi motiv ni všeč, ne samo, da mi ni všeč, ampak se mi zdi precej "ogaben". Všeč mi je format, ker sem navdušena nad 6 x 6 format. Všeč mi je, kako so fotke osvetljene. Temačno vzdušje mi ne paše v tem okolju, mogoče če bi bila ta razstava kje drugje, bi mi bila bolj všeč.

Anja, SŠOF

Te slike SUCKS!

J.J.

Slike so patetične in v njih ni vidim nikakršnega sporočila.

NO COMMENT!

Razen slike, ki so v knjigi razstavljenе od strani 44 do konca, so mi vse ostale slike zelo všeč. Večina ljudi ne razume ali pa ne vidi pomena v ostalih slikah, kar pa meni to rata zlahka, ker sem take stvari tudi sama počela (s tem, da se nisem slikala) in točno vem, kaj sem doživljala. Skratka, slike (nekatere) me spominjajo name.

Lara, IM

P.S.: Upam, da ni nič narobe, če sem si knjigo s slikami vzela.

8. 12. 1999

Zame umetnost ni le estetika. Potemtakem bi morali umetniki slikati, fotografirati le rožice, nasmejane ljudi, hišice, gradove, naravo, mir... Na svetu pa obstaja vse prej kot to. Nasilje prevladuje, tudi nasilje nad samim sabo (težave s prehrano...), zato, zakaj bi si zatiskali oči? Meni so fotografije zelo všeč (niso mi ravno "ogabne", ker sem tega že vajena - revije, časopisi...), prav gotovo pa prepoznavne - v prihodnosti bom prepoznala fotografije Gorana Bertoka. Dobre fotografije za temo - nasilje nad človekom.

JAZ

P.S.: Res je, Slovenci so kulturno, umetniško neizobraženi. Jaz hodim na razstave v Italijo, na Hrvaško in moram povedati, da tam ne rišejo več rožic, tam vlada informel (abstraktnost). Tudi v tem pogledu smo 50. let za Evropo. Slovenci "prebudite se - kulturno".

10. 12. 1999

Slike so sicer krute, vendar če pogledamo, kakšen je današnji svet, vidimo, da so slike čisto realne.

Katja, Špela, Alenka

6. ZVEZEK

3. 12. 1999

Ob fotografijah nisem prepričana, da so nastale na lastno željo modela; o nekaterih bolj mučeniških pa uživaštvo izraza pojasnjuje grobost in toleranco poziranja.

Neumnost! Kaj nimate kaj drugega, bolj pametnega, za počet?

4. 12. 1999

Fotografije so zelo zanimive, mislim pa, da svet še ni pripravljen na kaj takšnega.

Grotesknost v skrajni meri. Fotografije v človeku vzbujajo odpor in bolečino. Mar smo res taki idioti, da temu pravimo umetnost?

Ogledali smo si mini razstavo in katalog in ob njem pomodrovali. Hkrati pa smo ob zimski pokrajini raje izbrali slednjo za temo pogovora.

Slavka D.

Zanimiv poizkus odkrivanja in odstiranja človekove realnosti ter opozarjati, da je svet različno "lep". Iščem in se trudim, da bi razumel drugačnost in druge svetove. Še naprej tako pogumno!

Damjan

Ogledali smo si katalog, kateri je za nas popolnoma brez okusa, brez duše, umetnost absurda.

Umetnost svoje vrste, vsak pač razmišlja in gleda s svojega zornega kota.

Vožnja z vlakom se mi je zdela zanimivejša od te umetnosti, ki je izražena na tej razstavi.

Veliko hrupa, prevelika reklama za prazen nič. Tematika razstavljenih izdelkov je za predstavitev v vlakovnih kompozicijah popolnoma neustrezna.

Drugič raje uporabite veseli December z otroškimi izdelki, ker so ustrežnejši in primernejši namenu; danes za reklamo podarite Miklavžka in otvoritev razstave z otroci in vožnjo njih do Ljubljane.

Osvetlitev zelo dobra, ideja po svoje tudi, motivi ogabni. Vendar imajo vsake oči svojega malerja.

Katalog sem si ogledala, vendar se mi ne zdi, da sodi takšna razstava na vlak. Da razumeš takšno vrsto umetnosti, moraš biti o tem malo več poučen.

Meni osebno slike niso všeč.

Način razstave na vlaku, gibanje, šokiranje je zanimiv in vse čestitke Slovenskim železnicam za uresničitev razstave. Morda sodi na vlak za širše občinstvo privlačnejša tema. Saj umetnost je lahko tudi za širše občinstvo privlačna čeprav še vedno globoka in čista. Vožnja je duhovno sporočilo. Še enkrat hvala Slovenskim železnicam!

Darko D.

Adijo! Dol padeš ob taki temi razstave. Pa saj smo ja v prazničnem času, vi pa nam tako motiviko!

Po mom mišljenju umjetnost je stvar ukusa. Ako je umjetnost veličanje ljepote, ovo je anti umjetnost. Za moj ukus prenapadno i perverzno.

Zanimiv poskus uveljavljenja alter - umetnosti! Motivi so morda privlačnejši za medicinski kader!!! V osnovi pa je namen razstave (verjetno) dober (tudi fotografije).

M. V.

NA KRATKO!

Tematika slik je primerna današnjemu času. Okrog nas je vse več trpinčenja. Mislim pa, da niso primerne za ta prostor. Mogoče, če bi bile slike bolj pozitivno nabite, bi bile prave za vlak. Trpinčenje pa zadeva vse nas, zato taka razstava potrebuje javni prostor.

NEZNANI PICASSO

Pozdravljam idejo o razstavi na vlaku. Dobro je, da nekaj prisili potnike izstopiti iz svoje vsakodnevene rutine. Konkretno o razstavi Gorana Bertoka - vrhunska estetika, drugega sporočila ne razberem. Nadaljujte z razstavami na vlaku!

Andrej

Ideja o potujoči razstavi mi je všeč, nikakor pa ne nasilje nad lastnim telesom, kar fotografije prikazujejo.

Zanimiv projekt; nadaljujte; morda tudi kake "prijaznejše teme"!

M. Ravnikar

8.12.1999

Na vlak pač vstopiš in izstopiš...hitro...ker pač živiš drugje.

Ideja o razstavi je odlična, da priložnost za marsikaj.

Sporočila te konkretne razstave so že en dokaz, da smo tu na zahodu že v marsičem na zatonu. Na vzhodu naše zahodne umetnosti oziroma celotne kulture, ki je v svoji globalni oceni bila zelo pozitivna in je tako še vedno - se tudi najdejo dela, ki govorijo o strašnem, o krvoločno strašnem... Naprimer Meduza ali pa Kralj Ojdip, ko je spoznal napako (ubil je očeta, spolno občeval z materjo in domnevnem partnerskem odnosu...) dokaj bolj tragično in brezizhodno. Pa vendar so ob teh in podobnih dogodkih - likih ustvarjena dela, ki še danes živijo nezaznavno zelo sveže v zavesti ljudi (pri.: število in obisk predstav v celem

svetu).

Tej razstavi ne manjka ravno ta dimenzija nadčasovnosti in oblike. Hoče se osredotočiti - kot grški tragiki - na dejanje, ki se dogaja tukaj in zdaj. Toda narcisoidno gibalno objektov - objektov (zelo očitno to sporočajo) potegne v svoj vrtinec tudi umetnika, ki se s to "patologijo" simbolično poistoveti. Rezultati kakor "Narcis se zaljubi" v le eno podobo, ki je ali pa le misli, da je njegova. Trpljenje je tukaj samo sebi namen, je ekshibicija in je svetlobno leto oddaljena od tistega, ki ga okušajo sedaj v mestu Grozni, ali pa so ga

okušali na Balkanu nedolgo tega ali ki smo ga okušali na takšen in drugačen način mi. Trpljenje tukaj je izraženo s principi pornografije: brezimna ekshibicija nečesa, kar je res obče in zrcalno v vseh delih sveta enako, če gledamo objektivno (neprizadeto, popredmeteno). V resnici pa nobeno trpljenje - podobno kot nobena spolna združitev, ki je zrasla iz dogodka srečanja in rastočega spoznavanja - ni banalno enako drugo drugemu. Zato se enega in drugega sramujemo, ne razkazujemo, ampak sramežljivo zaupamo samo najintimnejšemu prijatelju: le oni bodo morda sposobni razbrati individualne poteze v nečem, kar ima navidezno podobo banalne in obče splošnosti. Ker pa to ni, nas je sram - če smo še zdrave osebe - razgaljenega trpljenja.

Če bi umetniku uspelo gledati drugače, bi lahko opazil, doživel, izrazil, premaknil enega temeljnih strahov našega zahoda - zatona, namreč krščanskega oboževanja trpljenja... Vendar "Narcizem" - dokler ostanejo iz izbire ali prisile takšni - to ni možno ne slutiti še manj vedeti (gledati menda že) in še manj dojeti. Za tako pot spoznanj je potreben pogum in drugačen napor, v svet umetnosti vstopijo (danes in včeraj) le taki.

Srečno pot torej, morda se bova kje srečala....

Ivan Florjanc

Utrudljivo. Še razmišljam kam bom postavila sliko (fotografijo)...

Maja

Divača - Celje

Rada se vozim z vlakom in rada hodim po razstavah. In glede na to, da se z vlakom nisem peljala že najmanj tri leta, sem nad današnjo razstavno - potovalno izkušnjo navdušena. Vzroki so najmanj trije: odlične fotografije (pohvala

avtorju), priložnost za razmislek o vlaku, galerijah in vseh ostalih stvareh (časa je na vlaku zmeraj dovolj) in prilika za razgovor s sopotniki (na vlaku se vsi poznamo). Jaz bi bila čisto zato, da se te stvari dogajajo po ustaljenem voznem redu, da potovanje postane še večkrat cilj neke razstave. Mogoče bi kdaj bilo fino videti tiste obledele slike z Bleda, Bohinja ali Kalemegdana na za njih neobičajnih mestih - galeriji. Mogoče bi nam bile pa čisto vseč. Ali pa bi ugotovili, da v vlak res sodi kaj boljšega (kot tale razstava). Lep pozdrav Goranu in vsem ustvarjalcem projekta.

Mojca Senegačnik

9. 12. 1999

Ideja, da ste zapustili "udobno" razstavišče in postavili razstavo v vlaku, je vsekakor dobra in nadvse pohvalna. Fotografije se mi zdijo čudovite, modeli sicer manj; tema zelo izvirna. Čestitam!

Tadeja Vuk

Razstava slik na vlaku je zelo dobra ideja. Slike čudovite. Za sam začetek razstave "Na vlaku" morda vsebinsko preveč krute. Domišljiji je odprta prosta pot. Ta projekt naj postane stalnica "GALERIJA NA VLAKU".

Cilka

Ideja "Potujoča razstava" se mi zdi odlična. Mogoče, bi za prvič priporočali "bolj dostopno" razstavo.

Sej je OK. Sam drugč najдите bulše tipe, z bulšmi tiči!!!

By: Jst

P.S.: Ku tu gledaš, ti pride slabu, tu je bolanu.